

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/92/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234143
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7010234143.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu: DAMAX Prešov s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov, IČO: 45 327 181, zast. advokátkou JUDr. Veronikou Žabkovou, so sídlom: Floriánska 16, Košice, proti žalovanému: JUDr. Juraj Gavalčín, správca konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade a. s., so sídlom: Zimná 97, Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 15Cbi/5/2010-96 z 21. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 15Cbi/5/2010-96 z 21. augusta 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 15Cbi/5/2010-96 zo dňa 21. 08. 2012 vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade a. s., Zimná 97, Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671 nehnuteľnosti zapísané Katastrálnym úradom B., Správou katastra K. na LV č. XXXX pre katastrálne územie K., obec K., okres K. ako: parc. č. XXXX/X. - zastavaná plocha o výmere 420 m², parc. č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 251 m², parc. č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 564 m², stavba - dom súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 420 m² pod Z. v celosti (ďalej tiež ako sporné nehnuteľnosti). Súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 198,96 eur na účet jeho právnej zástupkyne, z konkurznej podstaty úpadcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV). V konaní nemal za sporné, že žalovaný - správca konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade a. s. (predtým Drobný tovar - Slovakia, a. s.) dodatočne zapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX., katastrálne územie K., vylúčenia ktorých sa z konkurznej podstaty žalobca v predmetnom konaní domáha. Súd

zistil, že žalobca žalobu o vylúčenie sporných nehnuteľností z konkurznej podstaty podal dňa 09. 08. 2010 v lehote podľa § 19 ods. 2 ZKV určenej uznesením konkurzného súdu č. k. 5K/100/2000-358 zo dňa 19. 07. 2010 v lehote 30 dní od doručenia predmetného uznesenia. Rovnako v konaní nemal za sporné, že žalobca vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam odvodzuje od kúpnej zmluvy č. 2/2009 zo dňa 11. 12. 2009, ktorej vklad povolila Správa katastra K. dňa 18. 12. 2009 pod č. V 2204/09, ktorou žalobca predmetné nehnuteľnosti odkúpil od predávajúceho - spoločnosti DELTA Prešov, s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov. Taktiež nebolo sporné, že na LV č. XXXX, katastrálne územie K. je ako vlastník sporných nehnuteľností v celosti vedený žalobca na základe kúpnej zmluvy č. 2/2009 zo dňa 11. 12. 2009.

Súd prvého stupňa uviedol, že právnym dôvodom nároku žalobcu na vylúčenie vecí podľa § 19 ZKV môže byť jeho vlastníctvo, podielové spoluvlastníctvo, bezpodielové spoluvlastníctvo, ako aj držba vecí. Pre posúdenie dôvodnosti žaloby je rozhodujúce zistenie, či vec, vylúčenia ktorej sa žalobca domáha, bola do konkurznej podstaty zaradená správcom konkurznej podstaty dôvodne. Žalobca v konaní namieta, že je legitímnym vlastníkom predmetných nehnuteľností, pretože tieto nadobudol na základe platného právneho úkonu - kúpnej zmluvy a jeho vlastníctvo je dobromyselné. Prvostupňový súd zdôraznil, že vec - či už hnutelná alebo nehnuteľná, je v konkurznej podstate zadržaná správcom nie podľa predpisov hmotného práva, ale predpisov práva procesného. Poukázal na to, že účelom návrhu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty je zrušenie obmedzenia vysloveného týmito predpismi, a že potrebná procesná ochrana je žalobcovi poskytovaná tým, že v prípade vyhovenia návrhu bude vec výrokom rozsudku z podstaty vylúčená, a vrátená vylučovateľovi in natura. Vyplyvajúc z uvedeného, prejednávaná žaloba je žalobou na plnenie, nie určovacou žalobou a teda predmetom konania o vylúčenie vecí nie je a nemôže byť určenie vlastníckeho alebo iného práva k vylučovanej veci. Súd mal za nesporné, že vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam zapísaným do konkurznej podstaty je osvedčené listom vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie K., na ktorom je žalobca vedený ako výlučný vlastník predmetných nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu vlastníctvo úpadcu k týmto nehnuteľnostiam a ani právny dôvod pre zápis týchto nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, v konaní osvedčený nebol. Žalovaný do súpisu konkurznej podstaty dodatočne zapísal nehnuteľnosti, ktorých vlastníkom bol pôvodne úpadca, avšak odvtedy došlo k ďalším prevodom vlastníckeho práva z úpadcu na obchodnú spoločnosť K. T. R. spol. s r. o., Košice, následne na obchodnú spoločnosť DELTA Prešov s. r. o. a nakoniec na spoločnosť DAMAX Prešov s. r. o., teda na žalobcu s tým, že každý prevod vlastníckeho práva povolil príslušný správny orgán, a to Správa katastra K.

Napriek tomu, že predmetom konania o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty nie je určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, zaoberal sa súd aj otázkou prechodu majetku podľa zmluvy o prevode časti privatizovaného štátneho podniku Drobný tovar Prešov, š. p. Prešov na úpadcu. Poukázal na § 19a ods. 1, ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, účelom ktorých bolo, aby bol chránený Fond národného majetku Slovenskej republiky (ďalej tiež ako Fond národného majetku alebo Fond) ako predávajúci privatizovaného štátneho majetku a aby nadobúdatelia privatizovaného štátneho majetku, ktorého kúpnu cenu ešte nesplátili, nemohli týmto majetkom disponovať, prevádzať jeho vlastnícke práva a tento majetok zaťažovať, kým nesplatia kúpnu cenu Fondu národného majetku, a teda aby nedošlo k jeho poškodeniu. Citované ustanovenie preto neslúžilo na ochranu kupujúcich privatizovaného štátneho majetku, a teda ani úpadcu ako kupujúceho. Následný prevod privatizovaného štátneho majetku bol možný vtedy, ak Fond národného majetku dal k prevodu súhlas, aj keď nebola zaplatená kúpna cena, alebo ak Fond aj napriek žiadosti kupujúceho privatizovaného štátneho majetku na takúto žiadosť nereagoval.

Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že žalobca v konaní predložil ako listinný dôkaz knihu odoslanej pošty úpadcu z roku 2010, teda z obdobia, kedy úpadca dňa 31. 10. 2000 vložil sporné nehnuteľnosti do základného imania obchodnej spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice. V tejto knihe je pod poradovým číslom 317 evidovaná žiadosť úpadcu zo dňa 26. 07. 2000 adresovaná Fondu národného majetku o vydanie súhlasu k prevodu majetku na inú osobu. Samotnou žiadosťou žalobca nedisponuje, pretože ide o žiadosť úpadcu, nie žalobcu. Z uvedeného dôvodu mu súd nemohol uložiť, aby predmetnú žiadosť ako dôkazný prostriedok v konaní predložil. Vo vzťahu k tejto žiadosti aj

žalovaný uviedol, že ňou nedisponuje a taktiež aj Fond v predchádzajúcom katastrálnom konaní o proteste prokurátora uviedol, že žiadosť neeviduje.

Súd ďalej poukázal na to, že žalovaný, ktorý má v konaní taktiež dôkaznú povinnosť, dôkaz predložený žalobcom - knihu odoslanej pošty úpadcu, nevyvrátil, rovnako ani to, že žiadosť sa netýkala sporných nehnuteľností. Súd mal za to, že žalovaný mohol z evidencie úpadcu - knihy odoslanej pošty, objektívne preukázať, že Fondu národného majetku žiadosť týkajúca sa sporných nehnuteľností zasielaná nebola, ale že išlo o inú žiadosť. Nakoľko žalovaný dôkaz na preukázanie opaku listinného dôkazu predloženého žalobcom v konaní nepredložil, súd pri hodnotení tohto dôkazu podľa § 132 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) v spojení s inými listinnými dôkazmi predloženými v konaní, dospel k záveru, že žalobca preukázal, že je vlastníkom sporných nehnuteľností, pretože ich riadne odkúpil od obchodnej spoločnosti DELTA Prešov s. r. o. a úpadca pred vkladom predmetných nehnuteľností do základného imania obchodnej spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice požiadal Fond národného majetku Slovenskej republiky o súhlas podľa § 19a ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb.

V ďalšom mal súd za to, že samotný žalovaný správca konkurznej podstaty zaradením nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu vlastne spochybnil samotný úkon úpadcu - vloženie nehnuteľností vo vlastníctve úpadcu do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice notárskou zápisnicou zo dňa 31. 10. 2000. Žalovaný tvrdil, že sám úpadca porušil zákon a samotnú zmluvu o prevode majetku štátu do vlastníctva úpadcu, keď bez súhlasu Fondu vložil nehnuteľnosti do obchodnej spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice. Toto tvrdenie žalovaného považoval súd za účelové, o to viac, že sám úpadca pred vyhlásením konkurzu a ani po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu dňa 16. 01. 2001 uvedené nespochybňoval, učinil tak až dňa 12. 11. 2009, kedy súčasný správca konkurznej podstaty úpadcu, t. j. žalovaný rozšíril súpis konkurznej podstaty úpadcu o sporné nehnuteľnosti s tým, že na takýto prevod nehnuteľností súhlas Fondu národného majetku udelený nebol.

Súd tiež poukázal na to, že ani Fond národného majetku po celú dobu od vloženia predmetných nehnuteľností do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice dňa 31. 10. 2000 až doposiaľ predmetný prevod nespochybnil, aj keď následne Fond tvrdil, že od úpadcu žiadosť k prevodu majetku pred splatením kúpnej ceny neobdržal. Fond následne akceptoval ďalšie prevody predmetného majetku z obchodnej spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice na obchodnú spoločnosť DELTA Prešov s. r. o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 06. 2003 a taktiež akceptoval ďalšiu kúpnu zmluvu zo dňa 11. 12. 2009, ktorou obchodná spoločnosť DELTA Prešov, s. r. o. odpredala nehnuteľnosti žalobcovi. Až po týchto prevodoch žalovaný dňa 13. 01. 2010 dodatočne zapísal sporné nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Konanie žalovaného vyhodnotil súd za účelové, o to viac, že žalovaný nepreukázal, že v knihe odoslanej pošty úpadcu pod poradovým číslom 317 zo dňa 26. 07. 2000 nie je zapísaná žiadosť úpadcu pre Fond o vydanie súhlasu k prevodu majetku na iné osoby, týkajúca sa práve sporných nehnuteľností.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové a právne zistenia dospel súd prvého stupňa k záveru, že nárok žalobcu voči žalovanému je dôvodný, preto žalobe vyhovel a sporné nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu vylúčil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 198,96 eur za 3 úkony právnych služieb v roku 2012, vrátane režijných paušálov, v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej tiež ako odvolateľ) argumentujúc odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ďalej podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/ a f/ O. s. p. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol, majúci za to, že v konaní preukázal, že úpadca je vlastníkom vecí, ktoré sú predmetom žaloby (č. l. 102 - 103).

Žalovaný vo svojom odvolaní vyjadril názor, že súd v konaní o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty musí ako predbežnú otázku riešiť otázku vlastníckeho práva k predmetu konania. Toto je nevyhnutné z dôvodu, že konkurznú podstatu tvoria veci, ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a teda

jediným a rozhodujúcim kritériom pre zápis vecí do súpisu konkurznej podstaty je skutočnosť, či vec patrí alebo nepatrí dlžníkovi (úpadcovi). Žalovaný v prejednávanej veci preukázal, že nedošlo k platnému prevodu vlastníckeho práva z úpadcu na iný subjekt až po žalobcu, a teda že úpadca je vlastníkom vecí zapísaných do konkurznej podstaty. Žalovaný predložil zmluvu o predaji podniku č. 1185/1995, ktorou bola vec, ktorej vylúčenie žalobca z podstaty žiada, prevedená z Fondu národného majetku na úpadcu. Má za to, že v zmysle zmluvy, ako aj v zmysle zákona č. 92/1991 Zb., podmienky na platný prevod majetku z úpadcu na ďalšie subjekty splnené neboli. Argumentuje, že nebola splatená kúpna cena a nebol ani udelený súhlas Fondu, čo má zákonný aj zmluvný následok, že vloženie majetku do obchodnej spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice a jeho následný prevod až na žalobcu, bol vykonaný neplatnými právnymi úkonmi. Tvrdí, že priamo zákon určuje, že ak nie sú splnené vyššie uvedené podmienky, je právny úkon a všetky na neho nadväzujúce právne úkony, neplatné.

K žalobcom predloženému dôkazu - knihe odoslanej pošty, odvolateľ uviedol, že jeho tvrdenie o tom, že úpadca Fond o udelenie súhlasu žiadal, je v rozpore s vyjadrením Fondu, ktorý túto skutočnosť poprel. Uvedené vyplýva z vyjadrenia Fondu, ktoré zaslal správe katastra v rámci rozhodovania o proteste prokurátora. Žalovaný tvrdí, že z predloženého dôkazu nie je zrejmé, na aký konkrétny právny úkon úpadca žiadal Fond o udelenie súhlasu, keďže je v ňom uvedený iba prevod majetku. Uviedol, že úpadca žiadal o udelenie súhlasu vo viacerých prípadoch a Fond na túto žiadosť vždy reagoval, nakoľko jeho vyjadrenie bolo stále priložené k návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Keďže súhlas, resp. žiadosť o jeho udelenie sú predpokladom platnosti právneho úkonu, nie je žalovanému jasné, prečo túto skutočnosť úpadca v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností neuviedol.

Žalovaný súdu prvého stupňa vytkol, že nesprávne a jednostranne vyhodnotil jednoznačné vyjadrenie Fondu o tom, že žiadosť neeviduje, v prospech žalobcu, ktorý predložil neurčitý dôkaz o odoslaní žiadosti. Má za to, že pokiaľ súd považoval vyjadrenie Fondu za nedostatočné, mal ho požiadať o informáciu, či eviduje žiadosť o udelenie súhlasu z dátumu uvedeného v knihe odoslanej pošty, a či sa táto týkala vecí, ktoré sú predmetom sporu. Nakoľko tak súd neučinil, sú jeho závery nepodložené vykonaným dokazovaním. K tvrdeniu, že prevod nespochybnil ani samotný Fond národného majetku, žalovaný uviedol, že toto nemá žiadnu výpovednú hodnotu, pretože Fond o prevode majetku ani nevedel, keďže mu žiadosť o udelenie súhlasu doručená nebola.

Žalovaný v ďalšej časti odvolania spochybnil záver súdu o tom, že ustanovenie zákona č. 92/1991 Zb., ktoré zakotvovalo neplatnosť právnych úkonov pred zaplatením kúpnej ceny, slúžilo na ochranu Fondu a nie na ochranu úpadcu. Uviedol, že Fond národného majetku je veriteľom úpadcu a v prípade, ak by majetok patril do konkurznej podstaty, došlo by k vyššiemu uspokojeniu jeho pohľadávky. Práve tým, že uspokojenie Fondu v konkurze by bolo vyššie, sú chránené jeho záujmy. Úpadca z rozsahu svojho majetku nemá žiaden prospech, pretože ten bude speňažený za účelom uspokojenia konkurzných veriteľov.

Odvolateľ tiež namietol, že úpadca nemôže niesť zodpovednosť za nezákonný postup obvodného úradu - správy katastra. Súdu vytkol, že nebral ohľad na skutočnosť, že prokuratúra podala proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva protest, ktorému následne bolo vyhovené. Prokuratúra tak konala v záujme ochrany oprávnených záujmov štátu a dotknutých osôb na tom podklade, že postupom úpadcu, resp. osôb konajúcich v jeho mene a postupom obvodného úradu, bol preukázateľne porušený zákon. V závere svojho odvolania poukázal odvolateľ na to, že domnienka hodnovernosti a správnosti údajov katastra nehnuteľností platí len dovtedy, kým nie je preukázaný opak.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (č. l. 106 - 109), ktorý navrhol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je

dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Predmetom konania je vylučovacia žaloba, ktorou sa žalobca domáha, aby súd z konkurznej podstaty úpadcu Detes Trade a. s., so sídlom: Zimná 97, Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, vylúčil nehnuteľnosti ležiace v katastrálne územie K., zapísané na LV č. XXXX ako parcela č. XXXX/X. (zastavané plochy a nádvorie výmere 420 m²), parcela č. XXXX/XX (ostatné plochy o výmere 251 m²), parcela č. XXXX/XX (ostatné plochy o výmere 564 m²) a stavba - dom súp. č. XXXX, postavená na parc. č. XXXX/X v celosti.

Podľa § 6 ods. 1 ZKV, majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu.

Podľa § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 ZKV, súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnené.

Z obsahu spisu je zrejmé, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5K/100/2000-11 zo dňa 16. 01. 2001 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil pôvodne Ing. Alexandru Chapčákovú, ktorú následne uznesením č. k. 5K/100/2000-199 zo dňa 31. 10. 2006 zbavil funkcie a za nového správcu ustanovil JUDr. Juraja Gavalčina. Tento podaním zo dňa 13. 01. 2010 rozšíril konkurznú podstatu úpadcu o sporné nehnuteľnosti dôvodiac, že v čase, keď bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz, boli tieto nehnuteľnosti podľa výpisu z LV č. 3977 vo vlastníctve úpadcu. Predmetné nehnuteľnosti doplnil správca do súpisu konkurznej podstaty s poznámkou o nároku žalobcu. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5K/100/2000-588 zo dňa 19. 07. 2010 vyzval žalobcu, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podal žalobu proti žalovanému o vylúčenie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie K. zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu (č. I. 7). Žalobca žalobu zo dňa 03. 08. 2010 o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty podal na príslušný súd dňa 09. 08. 2010 (č. I. 1), a teda v súdom určenej lehote podľa § 19 ods. 2 ZKV. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že žalobca je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností v celosti. Z časti B: „Vlastníci a iné oprávnené osoby“ je zřejmý titul nadobudnutia nehnuteľností, ktorým je kúpna zmluva č. 2/2009 zo dňa 11. 12. 2009, ktorej vklad povolila Správa katastra K. rozhodnutím zo dňa 17. 12. 2009, č. V 1882/09 (č. I. 79 - 80; súd prvého stupňa na str. 5 rozsudku nesprávne uviedol vklad č. V 2204/09 zo dňa 18. 12. 2009, majúci na mysli zrejme údaj - číslo zmeny z podacej pečiatky Správy katastra K. na kúpnej zmluve na č. I. 76 spisu).

Odvolateľ vo svojom odvolaní prvostupňovému súdu vytkol, že sa v konaní nevysporiadal s otázkou vlastníckeho práva k predmetu konania, ktorú musí riešiť ako otázku predbežnú. V tejto súvislosti je potrebné súhlasiť s názorom prvostupňového súdu o tom, že žaloba o vylúčenie veci, tak huteľnej ako aj nehnuteľnej, je žalobou o plnenie a nie žalobou o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, teda žalobou určovacou podľa § 80 písm. c/ O. s. p. Konanie o určovacej žalobe vyžaduje splnenie osobitných podmienok, na existenciu ktorých musí súd prihliadať kedykoľvek v priebehu konania (§ 103 O. s. p.). Vlastnícke právo odlišne od zápisu v katastri nehnuteľností môže súd určiť jedine vo výroku svojho rozsudku a nie v jeho odôvodnení, a to za účasti všetkých osôb dotknutých výkonom rozhodnutia. V opačnom prípade by došlo k neprípustnému a nezákonnému popretiu vlastníckeho práva dotknutých subjektov, ktorí by nemali možnosť účinne sa brániť.

Žalobca má v konaní za to, že sporné nehnuteľnosti nadobudol na základe platného právneho úkonu a jeho vlastníctvo je dobromyseľné, v dôsledku čoho je ich legitímnym vlastníkom.

Zo spisu vyplýva, že pôvodným vlastníkom sporných nehnuteľností bol úpadca (v tom čase konajúci pod obchodným menom Drobný tovar - Slovakia a. s.), ktorý ich notárskou zápisnicou sp. zn. N

497/2000, Nz 490/2000 spísanou na Notárskom úrade v Sečovciach notárom JUDr. Alexandrom Demeterom dňa 31. 10. 2000 (č. l. 17 - 18, 61 - 65) vložil do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice, so sídlom: Pražská 2, Košice, IČO: 36 201 502. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolil Okresný úrad v Prešove, katastrálny odbor rozhodnutím č. V 4973/2000 dňa 12. 12. 2000. Menovaná spoločnosť predmetné nehnuteľnosti predala na základe kúpnej zmluvy uzavretej v Prešove dňa 11. 06. 2003 (č. l. 73- 75) spoločnosti DELTA Prešov s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov, IČO: 36 484 211 (vklad povolený Správou katastra K. pod č. V 1188/2003 dňa 30. 07. 2003), táto následne spoločnosti DAMAX Prešov s. r. o., so sídlom: Strojnícka 20, Prešov, IČO: 45 327 181, teda žalobcovi, na základe kúpnej zmluvy č. 2/2009 uzavretej v Prešove dňa 11. 12. 2009 (č. l. 76 - 78), ktorej vklad povolila Správa katastra K. pod č. V 1882/09 dňa 17. 12. 2009 (rozhodnutím na č. l. 79 - 80). Z uvedeného reťazca prevodov vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam je zrejmé, že žalobca je v poradí ich tretím vlastníkom po úpadcovi.

Vo vzťahu k vkladu vlastníckeho práva na základe osvedčenia o vyhlásení účastníka - spoločnosti Drobný tovar - Slovakia a. s. o vložení sporných nehnuteľností do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice, je z obsahu spisu zrejmé, že Katastrálny úrad v B. rozhodnutím č. V 13/2003 zo dňa 30. 06. 2003, právoplatným dňa 10. 03. 2004 (č. l. 15 - 16) vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov č. Pd 3020/03-2 zo dňa 14. 03. 2003 proti rozhodnutiu bývalého Okresného úradu v Prešove, katastrálny odbor č. V 4973/2000 zo dňa 12. 12. 2000, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe vyššie uvedeného osvedčenia a označené rozhodnutie zrušil.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nutné ozrejmiť tú skutočnosť, že ani rozhodnutie Katastrálneho úradu v Prešove neovplyvnilo ďalšie zápisy vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, pretože Správa katastra K. aj po proteste prokurátora vklady kúpnych zmlúv o prevode vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, a teda nakladanie s nimi, povoľovala. Predmetné rozhodnutie môže byť záväzné len pre jeho účastníkov - spoločnosť Detes Trade a. s. a K. T. R. spol. s r. o., Košice, ktorí však už v čase jeho právoplatnosti (10. 03. 2004) vlastníkmi sporných nehnuteľností neboli, ale bola ním spoločnosť DELTA Prešov s. r. o., a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11. 06. 2003. Menovaný správny orgán preto už svojím rozhodnutím nemohol zasiahnuť do práv tretích subjektov.

Vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam žalobcom na základe kúpnej zmluvy č. 2/2009 zo dňa 11. 12. 2009 (č. l. 76 - 78) je relevantné, že sporné nehnuteľnosti po tom, ako ich od 17. 12. 2009 začal užívať na základe vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (rozhodnutie na č. l. 79 - 80), užíval ako dobromyseľný vlastník. Žalobca totiž tieto nehnuteľnosti užíval v dobrej viere, že mu patria, a teda že sú jeho vlastníctvom.

Princíp dobrej viery, vo všeobecnosti chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov, predstavuje jeden z prejavov ústavného princípu právnej istoty. Vzhľadom na uvedené, vyššie označené rozhodnutie Katastrálneho úradu v B. môže pôsobiť výhradne medzi účastníkmi predmetného správneho konania, nemôže mať však vplyv na riadne nadobudnuté vlastnícke právo tretej osoby. Ochrana vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov (za predpokladu, že toto svoje právo nadobudli v dobrej viere), je zakotvená v § 124 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana. Toto rovné postavenie subjektov vlastníckeho práva (tak fyzických ako aj právnických osôb, alebo aj štátu, pokiaľ je účastníkom občianskoprávných vzťahov) je zaručené Ústavou Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva právo každého vlastníť majetok s tým, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu (čl. 20 ods. 1) a rovnako vyplýva aj z čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zákon č. 23/1991 Zb.). Opačná interpretácia, podľa ktorej dodatočným odpadnutím právneho dôvodu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo ktorýkoľvek z právnych predchodcov vlastníka, stráca vlastnícke právo aj posledný - aktuálny vlastník, by bola narušením celého konceptu právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. Nemožno preto akceptovať výklad, podľa ktorého by zánikom právneho titulu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo k určitej veci právny predchodca aktuálneho vlastníka, zaniklo aj vlastníctvo osoby, ktorá svoje právo odvodzuje od svojho právneho predchodcu (tzv. derivatívny -

odvođený spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva), pretože v opačnom prípade by si tento svojím vlastníctvom nemohol byť nikdy istý. Ochrana vlastníckeho práva dobromyseľného nadobúdateľa je podporená judikatúrou ústavného súdu (napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 165/11), i keď je nepopierateľným faktom, že prevod vlastníckeho práva medzi viacerými nadobúdateľmi sa musí skúmať vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti toho-ktorého prípadu.

Súd prvého stupňa sa v konaní ďalej zaoberal aj otázkou prechodu majetku podľa zmluvy o prevode časti privatizovaného štátneho podniku Drobný tovar Prešov, š. p. Prešov na úpadcu, a to aj napriek tomu, ako správne uviedol, že predmetom konania o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty nie je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o vylúčenie ktorej v konaní ide.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa vo vzťahu k tejto otázke vykonal vo veci dostatočné dokazovanie v súlade s ust. § 120 a nasl. O. s. p., z ktorého vyvodil správne skutkové a právne závery, s ktorými sa odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v plnom rozsahu stotožňuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní predložil knihu odoslanej pošty úpadcu z roku 2010, z ktorej fotokópia listu so zoznamom podaní je zažurnalizovaná na č. l. 89 spisu. V tejto knihe je skutočne pod poradovým číslom 317 evidovaná žiadosť úpadcu zo dňa 26. 07. 2000 adresovaná Fondu národného majetku o vydanie súhlasu k prevodu majetku na inú osobu s poznámkou „vybavené - odoslané“. Dôkaz predložený žalobcom žalovaný nevyvrátil, preto súd prvého stupňa o skutočnom obsahu tejto žiadosti (na udelenie súhlasu Fondu národného majetku nevyhnutného na platný prevod privatizovaného majetku na inú osobu alebo vklad do obchodnej spoločnosti v zmysle § 19a ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb.) nemal dôvod pochybovať. Fond národného majetku síce v katastrálnom konaní o proteste prokurátora uviedol, že súhlas na vloženie nehnuteľného majetku obchodnej spoločnosti Drobný tovar - Slovakia, a. s. do základného imania spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice neudelil a ani neeviduje žiadosť o udelenie súhlasu, prevod majetku však nespochybnil a následne akceptoval aj ďalšie jeho prevody zo spoločnosti K. T. R. spol. s r. o., Košice na spoločnosť DELTA Prešov s. r. o. a následne na žalobcu. Súd tak nemal dôvod pochybovať, že žalobca sporné nehnuteľnosti od obchodnej spoločnosti DELTA Prešov s. r. o. riadne odkúpil, a že je ich aktuálnym vlastníkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže žalobca nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy č. 2/2009 zo dňa 11. 12. 2009 preukázal, v dôsledku ktorej skutočnosti prvostupňový súd tieto z konkurznej podstaty úpadcu vylúčil, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa stotožňujúc sa s jeho správnosťou v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto by mal právo na náhradu trov konania. Keďže si však trovy v odvolacom konaní neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.